

Nyelviskola a kastélyban

A Jelky András Nyelviskola a kétegyházi Almásy kastélyban július 1-jétől 13-ig rendezi meg hagyományos bentlakásos nyelvi táborát. A 60 órás programban angol, német és francia nyelvet tanulhat minden olyan, 15-től 35 éves korú fiatal, aki a nyári pihenést és a szórakozást nyelvi ismeretek elsajátításával kívánja kiegészíteni. Az órákat, foglalkozásokat felsőfokú, nyelvszakos diplomával rendelkező tanárok tartják. A tábor idejére a szervezők tankönyveket, munkafüzeteket biztosítanak. Egy-egy csoport létszáma maximum 12 fő lesz. A jelentkezést május 15-ig kérik a nyelviskola címére elküldeni. Érdeklődni lehet dr. Nacsády Péternél, a nyelviskola képviselőjénél (6723 Szeged, Gyöngyvirág u. 18/B. Telefon: 62/56-798) az esti órákban.

Iparjogvédelmi Egyesület

A Magyar Iparjogvédelmi Egyesület Csongrád Megyei Szervezete a héten tartotta ülését, melyet dr. Kemenes Béla egyetemi tanár nyitott meg, majd dr. Lontai Endre, az egyesület országos főtítkára tartott előadást az iparjogvédelem időszerű kérdéseiről. Az elnökség beszámolója után megválasztották a megyei szervezet 11 tagú elnökségét. Ennek alapján az egyesület elnöke dr. Bérczi Imre egyetemi docens (JATE Állam- és Jogtudományi Kar), títikára pedig Szabó Antal csoportvezető (városi tanács) lett. Tagok: dr. Felföldi Gábor, Gellért Józsefné, dr. Kohlmann Ferenc, dr. Motika Dezső, dr. Motika Gábor, dr. Szabó Béla, Tamás Gábor, dr. Török János és Ugrainé Tömörkény Zsuzsa.

Kultúrmisszió

A szicíliai hagyomány nyomán

A JATE Ságvári Endre Gyakorló Gimnáziuma az idén „bonyolította le” harmadik olasz cserekapcsolatát. Az első két alkalommal Frascati és Laganegro városába látogattak el, s viszonzózták az ottani vendégcsapatot. A cserekapcsolatokat hároméves periódusban helyezik el, így minden olasz tagozatos diák lehetőséget kap négyéves tanulmányai során egy külföldi útra, melynek feltétele elsősorban a jó tanulmányi eredmény.

Ez év március 30-án húsz ságváris diák utazott a szicíliai Monrealeba, ahol olasz családoknál helyezték el őket. A kiutazás előtt bemutatkozó levelet írtak, s ennek alapján választhattak társat az olasz diákok. Nagyon fontos út volt ez — mondta Kakuszi Lászlóné olasz nyelvtanár —, mert érezhetően bővült a gyermekek szókincse, fejlődött a beszédképességük; és ami nagyon lényeges, hogy láthatták: amit az iskolában tanultak, az alkalmazható az életben, felmerhettek, hogy tudásuk megállja helyét a külvilágban is. Ezek után valószínű, más hangsúlyt kap az olasz nyelvhez való viszonyuk. Odakint nagy szeretettel fogadták a gyerekeket, mert Szicíliaiban történelmi hagyományai vannak az olasz–magyar barátságnak.

Szegedre április 23-án ér-

Részrehajló és elfogult vagyok, nem alkalmas tehát kritika írására. Arra a részre hajlok ugyanis, ahol alkotnak, teremtenek, újat hoznak létre, és ezért áldozatokra készek, továbbá elfogult vagyok a 11 fiatal művész irányában, akik egy közömbös (netán ellenséges) közegben — tanulmányaik színhelyén — kialakították együttesük korszerű arculatát, a barokk zene előadásán terén felzárkóztak az európai legjobbakhoz. Vállalták a korabeli hangszerek felkutatásának és beszerzésének nehézségeit, bel- és főleg külföldi kurzusok látogatásának valutáris és egyéb gondjait, és mindazon fáradságokat, melyeket az alig járt ösvény jelent mindazoknak, akik elég konokok ahhoz, hogy beton helyett ezt tapossák. A historizmus ma már világszerte csatát nyert, a zenehallgatók szívesen mennek a kórhúségre törekvő együttesek, előadók koncertjeire, Nikolaus Harnoncourt, Gustav Leonhardt, John Eliot Gardiner zene-történeti személyiségekké váltak. Ma már országunkban is működik néhány régizene együttes, és a Concerto Armonico nemrég főiskolát végzett művészeinek szegedi bemutatkozása a nagyszerű muzsikálás okozta örömtől még némi optimizmussal is eltöltött: ha nekünk ilyen tehetséges, minden jóra elszánt fiataljaink vannak, akkor talán...

Nyilván ők sem képzelik, hogy a barokk zenének csak ez az egyfajta interpretációja lehetséges, hogy Casalsot, Ojsztrahot, Klemperert ki kell dobni az ablakon, hogy az elmúlt évszázadok nyom nélkül múltak el zeneiségünk felett, és hogy egy művész ki tudja kapcsolni saját korát és saját személyiségét az újraalkotás folyamatából. Ám zenei múltunk ké-

pe mérhetetlenül gazdagabb, merül fel játszó és hallgató előtt, ha az adott muzsikát megkíséreljük a magvalódi történelmi közegéből eredeztetni.

Nem írhatok hát kritikát, de beszámolót igen. A Filharmonia szerda esti koncertjéről, mely előadók és hallgatóság részéről egyaránt némi óvatossággal kezdődött, vendégeink kissé szörmentén bántak Corelli szenvedélyes, fájdalmas, vidám zenéjével, mi meg illeszkedtünk egy sajátos közegebe. Azonnal feltűnt, hogy náluk megszűnt a bélhűros hangszerek gyanús, olykor csikorgó, zizegő, gixerhajlandóságú mellézköngéje, hogy stílárís jártasságuk nem egy másodlagosan felvett, olykor kényelmetlen gúnya, hanem eredeti meggyőződés sugallta, magától értetődő erény. Az együttesnek kimondottan szép a hangzása, puha indítások, mértékkel alkalmazott vibrató és „messa di voce” éppúgy színezik előadásukat, mint a kitűnően exponált hangsúlyok, és az alapvető magatartás — a beszédszerű zeneformálás. Rádásul Corellinél a c-moll hangnem sajátos etosát is megidézték, miként Telemannál a fisz-mollét. A nagyszerű német mester szvitje alkalmat adott a franciás díszek, ízek, illatok felsorakoztatására, telibe talált loure és menüett tempók bemutatására, és aki még nem tudta volna, most ráébredhetett, hogy Telemann nagy komponista volt, más-ként J. S. Bach sem másolgatta volna műveit —, kezét, látását nem kímélve.

A nagy Johann Sebastian-tól is hallottunk egy művet: a g-moll hegedűversenyt. Szűts Péter koncertmestershölísta megmutatta, hogy a bachi melódiaképzés természetes hajlatokkal követi a szónoklástan szabályait, a

Podmaniczky Szilárd

Anyanyelvi verseny

A Magyar nyelv hetéhez kapcsolva, az idei tanévnek is rangos eseménye volt az általános iskolások helyesírási és Kazinczy-versenye. Az iskolai vetélkedők után városi döntőkön mérték össze tudásukat a legjobbak, április 24-én.

A Szép magyar beszéd versenyének az idén is a Madách Imre Általános Iskola adott otthont, a helyesírási versenynek pedig a Rókus I. Számú Általános Iskola.

A Kazinczy-verseny győztese Pető Kinga 8. osztályos tanuló (Tarján IV. Sz. Általános Iskola), akit Kazinczyjelvényre javasolt a zsűri. A második helyet Stachó László 7. osztályos tanuló szerezte meg (Ságvári Endre Gyakorló Általános Iskola), harmadik Csobán Csilla, a Tarján IV. Sz. Általános Iskola 8. osztályos tanulója lett. A helyesírási verseny résztvevői nagy örömmel fogadták a Tömörkény Gimnázium és Művészeti Szakiskolák ajándékait; az ízléses, szép emléklapokat.

Szeged város legjobb helyesírási kisdíjára az idei tanévben Dobos Katalin, a

Mester nem véletlenül volt Cicero és Quintilianus tisztelője, és kora legkiválóbb retorikatudósának, Gesnernek a barátja. Az együttes igazi társ volt, a szolista hegedűvel, Spányi Miklós csembalóművész pedig a klaviatúránál irányította a játékrendet. Néha időm volt egy-egy megnyugtató harmónián is elgönyörködni — milyen szép is, ha vibrátómentesen, de kiegyenlítőten és kristálytisztán valósul meg!

Máté Balázs csellósólóját C. Ph. E. Bach versenyművében végképp nem lehet a zenekartól függetlenül említeni. Valóban első volt az egyenlők közt, a zenekar beszédes formálása, a második tétel szordinós sóhajai éppúgy emlékeztetéseket, mint Máté gesztusai, virtuóz hangszerkezelése.

Az est hőfoka és a tapsok intenzitása egyre emelkedett ráadásként egy Michel Haydn-tételt kaptunk — az már csak természetes, hogy briliáns kivitelben.

Meszlényi László

Leningrádi társulat Szegeden

A politika beférközött a színházba is

A társulat a színház és az egyetem között már korábban létrejött megállapodás keretében látogatott Szegedre — immár második alkalommal. (Először az őszi Napforduló Fesztiválján láthatták az érdeklődők nagy sikerrel bemutatott Madam Margarita című előadásukat.) A megállapodás a szegedi egyetemi színpadok és a leningrádi színház szakembereinek, előadásainak cseréjét, közös tréningeket, szakmai konzultációkat irányozza elő. Fölvették a kapcsolatot a Szegedi Nemzeti Színházzal is. A társulat igazgatójától megtudtuk, hogy az ezer férőhelyes, 70 művészt foglalkoztató leningrádi állami színház — mint azt neve is jelzi — elsősorban a fiatalabb korosztálynak játszik, de vannak külön, „felölttek számára” készült előadásai is, így egyszerre körülbelül 20 különböző darab szerepel a repertoárban. Leggyakrabban játszott műfajaik a klasszikus orosz népmese, a modern

Április 22-én a JATE-klubban Gogol Egy örült naplója című darabját mutatta be a Leningrádi Fialat Nézók Színháza.

komédia, de születtek már — kísérleti jelleggel — valóságos előadásai is. Legközelebbi tervük: a Kis herceg és Jézus születésének (folklorisztikus) színpadra állítása.

A Gogol-darab rendezőjét a színházak helyzetéről kérdeztem. G. Vasziljev elmondta, hogy a gazdasági válság a kultúra egészét, így a színházművészetet is sújtja — ez elsősorban a hiányos felszerelésben, a bezerzési nehézségekben mutatkozik meg. Ifjúsági színházról lévén szó, a központi támogatás nem csökken, és

kedvező, hogy a színházaknak megvan a művészi-politikai önállósága is. A Fialat Nézók Színháza szerencsés abból a szempontból, hogy — bár a teátrumok látogatottsága országszerte csökken — a fiatalok mind ez ideig hűek maradtak ehhez a művészethez. A színészi fizetés meglehetősen alacsony, de a művészeket részben kárpótolja ezért az az eszmei-társadalmi megbecsülés, amely a gazdasági nehézségek mellett sem csökken.

A szegedi vendéjáték főszereplőjétől a színház és a politika viszonyáról érdeklődtünk. V. Djacsenko elmondta, hogy a politika nagy hatást gyakorol a színházi életre; ennek ellenére számos társulat nem találja meg a reagálás megfelelő módját. A leningrádi színház álláspontja ezzel kapcsolatban az, hogy a színházban a művészet az elsődleges, ezért céljuk egy apolitikus, tisztán művészeti forma kialakítása.

A beszélgetés végén arról is kérdeztük a társulat tagjait, hogyan értékelik a szovjetunióbeli, másrészt a magyarországi változásokat. Hazájukban érezhetően halad előre a demokratizálás, a szellemi-politikai progresszió — „mondották”, de határozottan érezhető, hogy a gazdasági előrelépés, az életminőség javulása lassúbb ütemű. Az embereket jelenleg leginkább a litván kérdés foglalkoztatja. A kis államok elszakadási törekvéseit mindenki megérti, de félnek attól, hogy e területek leválása komoly gazdasági nehézségeket okozna a Szovjetunióban. Egy kevésbé radikális eltávolodás jogosabbnak és biztonságosabbnak tűnne. A magyarországi változásokat a társulat minden tagja őszinte örömmel üdvözölte, és megnyugtató volt hallani számunkra, hogy a korábban oly gyakran használt „barátság” kifejezést szótárukban az „együttműködés” fogalom váltotta fel.

Keczer Gabriella

Campus a város szélén?

Hat felsőoktatási intézmény vezetője írta alá a következőkben változtatás nélkül közölt levelet; dr. Müller Józsefné tanácselnök-helyettesnek — és szerkesztőségünknek is elküldték.

„Tisztelt Elnökhelyettes asszony!

Mint a Szegedi Felsőoktatási Tanácsot alkotó intézmények vezetői, tisztelettel bejelentjük igényünket a Budapesti úton levő, őthalmi laktanya néven ismert, jelenleg a szovjet hadsereg által használt teljes épület-együttesre és területére.

Ígényünket indokolja a hat szegedi felsőoktatási intézmény — különösen a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola — szűkös helyzete, amelyet az egyetemi és főiskolai hallgatói létszám már megindult és várhatóan folytatódó növekedése még súlyosbítni fog. Ebben a helyzetben nem tudunk eleget tenni az egyházi iskolák újjraindítása igényének, amely jelentős mértékben jelenleg felsőoktatási célra használt épületeket érintene.

A szegedi felsőoktatás megindulása, 1921 óta időről időre felmerült a szegedi egyetemi és főiskolai campus létesítésének szükségessége. Gazdagabb és szegényebb országokban egyaránt az egyetemi városok elkülönítettek egy, erre a célra még szabadon felhasználható területet, amely a helyi felsőoktatás központjává vált, és fejlesztésének lehetőségét biztosította. Városunkban most nyílik lehetőség erre a lépésre.

Tisztelt Elnökhelyettes asszony! Kérjük Önt, támogatassa igényünket, és segítsen abban, hogy az igényünk elnyerje városunk tanácsának, valamint az illetékes minisztériumoknak a támogatását is.

Összintre nagyrabecsüléssel: dr. Csákány Béla rektor, dr. Békési Imre főigazgató, dr. Balogh Sándor főigazgató, Weninger Richárd igazgató, dr. Turay Alfréd rektor, dr. Szilárd János rektor.”

Angol tanfolyam

A TIT városi szervezete középiskolások részére, két turnusban, bentlakásos angol nyelvi tábor szervez július 1–10., valamint 12–21-e között az Elelmiszertárolási Főiskola kollégiumában (Dorozsmai út 38.). A jelentkezők délelőttönként négy, délutánonként két órán át tanulják, gyakorolják a nyelvet. Érdekes programokon is részt vesznek majd. Angol nyelvű filmeket nézhetnek meg, diaképekkel illusztrált utibeszámolókat hallgathatnak, angol dalokat és táncokat tanulhatnak. A tábor lakói mozi- és múzeumlátogatáson, rövid kiránduláson is fejleszthetik nyelvtudásukat. Megismerkedhetnek a város nevezetességeivel, s a tervek szerint meglátogatják majd az ópusztaszeri emlékparkot is.

P. Sz.